

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului.

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei,	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 2726 Ex 1927.

Notă oficială.

Administrația financiară a județului Severin sub Nr. 15.153/II ex 1927 ne comunică că pentru viitor, nu se va licvida nici o sumă drept salarii, până nu se va face dovadă achitării impozitului global pe trimestrul al II-lea adecă pe Aprilie—Iunie a. c.

Disponem deci; ca toți cei ce beneficiază de retribuții dela stat să-și achite impozitul global pe trimestrul Aprilie—Iunie a. c., iar dovada despre această achitare să se înainteze pe cale ierarhică Consiliului eparhial, până la 25 I. c.

Ceice nu vor satisface la timp acestor îndatoriri, vor fi lăsați afară din statele de plată.

Caransebeș la 15 Iunie 1927.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Traian Badescu.

Gânduri de păstorire.

— Meditație —

Societatea omenească, îndeosebi unii membri ai ei, s'au ocupat în trecut, se ocupă și în prezent, de soluționarea chestiunilor de ordin cultural, cu scopul vădit de a emancipa pe semenii săi. În domeniul acestor preocupări e încadrată și marea problemă a păstoririi oamenilor. Noțiunea păstoririi e una dintre cele mai vechi noțiuni. Inceputul ei îl aflăm în trecutul nebulos al formării și organizării celei dintâi societăți.

Nu-mi pot închipui turmă fără păstor, dar nici societate lipsită de conducător. În momentul organizării societății se reclamă de sine înevitabilul și absolut necesarul organizator și conducător. Trecut-au mii, ba după unii chiar milioane de ani, de când există omenirea, care precum astăzi, nici atunci n'ar fi putut exista fără conducător, fără păstor. Precum în războiu aureola de învingere, gloria nevestejită a trușilor, cari stau față în față, atârnă dela iscusința și promptitudinea comandantului suprem; astfel și în timpul de pace, bunăstarea, propășirea și fericirea unui popor, ba chiar a omenirii, atârnă de felul cârmuirii conducătorilor.

Servească-ne de pildă conducerea unor state, eșite din cataclismul mondial cu enorme pierderi materiale și morale, dar cari se reculeg spre uimirea lumii întregi. Cui se poate atribui acest avânt și înflorire, dacă nu factorilor de conducere numiți providențiali și abnegați? Dar quantum satis, ce privește problema sub raport general.

Gândul meu în sborul aripilor sale e preocupat în momentul de față de soarta și felul de a fi al societății înființate de Divinul Mântuitor: Domnul nostru Isus Christos, — societate, având la bază principiile superioare și educatoare a mulțimii, a turmei condusă la pășune grasă și adăpată la izvorul apelor, dătător de nouă viață religioasă-morală.

Concepția vieții religio-morale e identică cu credința în Dumnezeu; „cunosc multe popoare cu diferite obiceiuri” zice un filosof „dar popor fără Dumnezeu, nu”. Iată modul de gândire

și credința popoarelor, 'fie ele chiar sălbatice; credință izvorită din legea naturală, sădită în ființa fiecărui om.

Semința 'credinței, cultivată cu zelul bunului econom, încolțește, crește și se manifestă producând vieța religioasă-morală între oameni. Durere, că în prezent această vieță a luat înfățișarea unei plante prea exotice, aproape necunoscută de generația zilelor noastre.

Cunoașterea și generalizarea între oameni a acestei vieți, a fost scopul opurilor scrise cu o pricepere profundă a filozofilor din vremuri de mult apuse, dintre cari amintesc pe cel mai celebru, pe Plato, cu lucrările sale: Phădrus și Phădon.

Desăvârșita cunoaștere a vieții adevărat religioasă-morale adânc aprofundată și posibil înțeleasă de toți exploratorii vieții sufletești — a nematerialului din om — o arată Domnul Christos.

Toate momentele din opera de mântuire: pogorârea, întruparea, activitatea, patimile morții și învierea Sa, au fost atâtea pecete, jertfe de bunăvoie, pentru desăvârșirea vieții omenești.

Între oameni a petrecut, pentru ei S'a jertfit însă puțini L'au cunoscut, nici chiar învățăceii Lui toți. Așa a fost înainte cu 1897 ani. Iar astăzi . . . puțină schimbare, deși avem 'nainte noastră tablourile ucenicilor și sfinților, a căror vieță este țesută cu firele martirajului fără păreche în istoria altor religii; totuși nu sunt urmași, ba ne lasă rece.

Acest indiferentism e analog cu regiunea polară vecinic înghețată, care nu se desgheată nici de curentul celui mai puternic vânt arzător al equatorului.

Desghețarea ființei omului, prin căldura principiilor religiunii creștine, a evangheliei, este problema legii noi întemeiată de Isus Christos.

Practicarea legii noi, cu ajutorul virtuților creștinești, trezește conștiința amorțită, lăsând să pătrundă vocea divină în ființa omului care deschide larg porțile împodobite cu arcuri de triumf, pururea gata de a primi pe Mirele creștinătății.

Multe conștiinți adormite, sălbătăcite au fost trezite și nobilitate de adâncirea vieții și faptelor bunului Isus; desăvârșind vieți scăpătate,

putând afirmă cu Apostolul: căci „nu eu, ci Christos trăește în mine“.

Sălășluirea blândului Isus în ființa omului e marea problemă de păstorire rezervată urmașilor Marelui Păstor și ai Apostolilor. Iată aceștia, sunt preoții, slujitorii Altarului. Pe ei îi trimite Isus; să facă învățăcei, să boteze și să învețe. (Mt. XXVIII 19.) Lor le sună vorba Mântuitorului: „Păstorul cel bun sufletul își pune pentru oi“, „iar oile ascultă de păstor și merg după el, că cunosc glasul lui“. (Ev. Ioan X 11. 4).

Deci, tu slujitor al celor sfinte, samănă semința învățăturilor divine, făcând turmei tale pășune grasă în domeniul evangheliei.

Aprofundează și explică pe Mântuitorul, viețile mucenicilor și sfinților căci, „buzele preotului trebuie să păzească cunoștința și din gura lui să se caute învățătura“. (Malachia II. 7).

Indeamnă-ți turma la urmarea vieții sfinților, dându-te și pe tine de exemplu al răbdării, cuvioșiei și milosteniei, lăsând să scape mila ta și în casa aproapelui tău, știind, „că mai fericit e a da, decât a lua“. (Fapt. Ap. XX. 35). Fii mângăitorul durerilor, împăciuitoarea celor învrăbiți, chivernisitorul bunurilor sufletești și materiale. Propagă sentimentul de jertfă, îndeosebi pentru cele sfinte, premergând însu-ți cu bună pildă, adresându-te și celor înstăriți. „Fiți bogăți în fapte bune, dăruitori și împărtășitori“ zice Ap. Pavel. (I. Timoteiu VI. 18). Aici îmi vine în minte dragostea și simțul de jertfă al adormiților voievozi ai neamului nostru, cari după izbânda luată în războiu ridicau altare sfinte pentru preamărirea Domnului. Umbra lui Ștefan cel Mare, care a zidit 46 biserici și mănăstiri, să planeze asupra neamului, trăind în sentimentul lui de laudă și mulțumită închinată Dumnezăirei.

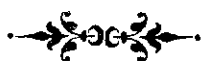
Păstorule, fii iertător, după pilda Domnului, nu căuta răzbunare, ci răsplătește răul cu bine, plinind cuvântul Ap. Pavel „tuturor de toate m'am făcut ca pe toți să-i mântuesc“. Așa făcând apostolat, vei întemeia creștinism adevărat, despre care zice Fr. Forester în „Christos și vieța omenească“ (p. II. pag. 44) „că nu înseamnă numai cunoștință, ci și aplicare, întrupare și urmare practică“. Păstorind în conformitate, te vei împărtăși de răsplata muncii, având mângăerea și bucuria identică cu a în-

vățăceilor, când întâia oară văzură pe Domnul, după-ce a înviat din morți.

Aceasta e pizma prin care privind, ochii gândului meu zăresc calea ce duce turma și păstorul la o vieță religioasă-morală indicată de Domnul și închinată Lui, emancipând creatura Sa: pe om. „Fără cuvântul întrupat am fi ca vita care se îngrașe în graiul întunecos pentru a fi tăiată. De n'ar fi soarele cu toate stelele, tot noaptea întunecoasă ar dormi“ scrie Clement Alexandrinul. Deci fraților, păstoriți turma, aplicând bine deviza; prin noi la Christos!

(„Bis. și Școala“.)

Aurel Părvu,
preot funcț. cons. ep.

Botezul copiilor*)

(Continuare).

Practica Bisericii este întărită și de

C) Părinții și scriitorii bisericești, cari sunt în unanimitate pentru botezul copiilor, ca o practică apostolică.

Trecem peste Justin Martirul, care în Dial. c. 13 și Apol. c. 15 vorbește despre botezul copiilor, fără a fi precis.

Irineu (v. II-lea) zice, că Mântuitorul a venit să mântue: „omnes qui per eum renascuntur in Deum, infantes et parvulos, et pueros“ (Adversus haereses II₂₄, Migne Patrologia Graeca VII coloana 784).

Tertulian zice, că ar prefera să se boteze copiii mai târziu, pe de o parte ca să înțeleagă, pe de alta ca să nu mai necinstească această taină prin faptele lor de mai târziu (De baptismo 18. P. Latina tom I, coloana 1221). Totuși Biserica africană a păstrat tradiția veche de a se boteza copiii.

Fidus, la 253 d. Hr., întreabă pe Ciprian, dacă trebuie să aștepte a 8-a zi sau să boteze copiii mai înainte. I se răspunde, că nu trebuie pe nici un copil și pe nimeni să înlăture dela botez și poate să nu aștepte nici a 8-a zi, în caz de nevoe. Această orânduire a fost întărită și de sinodul al III-lea din Cartagina (Epistola 59₃, Patrologia Latina Tom. III coloana 1015-1018), (v. II).

Origen este hotărât pentru botezul copiilor. (In Levit. hom 8₃. P. Graeca Tom XII coloana

496) comp. și în Rom. V-a P. Graeca-Tom. 14 coloana 1047.

Ambroziu. De Abrahamo. P. Latina Tom. XIV coloana 495, ca și Ieronim Dialog. adv. Pelag, P. L. Tom. 23 coloana 616 sunt de asemenea pentru botezul copiilor.

Grigorie de Nazianz zice că, dacă este nevoe, să amâne botezul până la 3 ani, dar este mai bine a-i pune pecetea creștinătății, sfințindu-l ca nu cumva să moară (Oration. 40 P. G. Tom. 36 coloana 380 și 400).

Augustin zice lămurit, că practica de a boteza copiii este tradiție apostolică. (Epist. 166. P. L. Tom. 39 coloana 730 vezi și P. L. Tom. 34 coloana 426, P. L. Tom. 44 coloana 131, 191) pentru care nu este nici un document scris, dar este singura regulă adevărată.

Prin veacul al 4-lea, în unele locuri, începuseră a se boteza ceva mai târziu, numai de frică a nu necinști prin fapte urâte taina botezului.

Fericitul Ieronim respinge și obiecțiunea: „Quid infantuli peccavere?“ zicând: „Adam peccavit in omnibus... manifestum ut in Adam omnes jaccasse quasi in massa... Omnes nați sunt sub peccato“. (In Rom. P. L. Tom 17 coloana 92).

Iar Augustin în numeroase locuri combate erezia pelagiană cu privire la păcatul original și zice, că acei copii ce mor nebotezați sunt pedepsiți pentru păcatul original. (De merit. peccat. P. L. Tom 49 coloana 129).

Din veacul al 5-lea practica Bisericii nu a mai întâmpinat nici o discuție asupra botezului copiilor.

La scolastici găsim de asemenea susținută și apărată părerea, că copiii trebuie botezați.

Tradiția bisericească este întărită și prin inscripțiunile vechi găsite. Wilpert găsește pe o marmură, că Proclina la botez are 6 ani; un alt copil Asclepiadot este de 9 ani; alți copii au 2 ani.

Și multe alte inscripțiuni vorbesc de copii, numindu-i credincioși adică botezați. Vezi și inscripția cu pictură dela Saint-Caliste din Roma din veac. II-lea sau al III-lea, unde se vede botezând un copil între 7 și 10 ani.

(„Dum. Ort.“)

Pr. Popescu Mălăești.

(Sfârșit).

Călătoria I. P. S. S. Patriarhului Miron la Ierusalim.

Duminecă 12 Iunie s'a înapoiat în țară, sosind dela Ierusalim, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, împreună cu suita.

Călătoria I. P. S. Sale în Orient a durat dela 22 Maiu până la 12 Iunie, fiind însoțit de P. S. Sa Arhiereul Tit Simedrea, părintele Timotei Evanghelidis superiorul bisericii grecești și Gr. Antal secretarul I. P. S. Sale, etc.

Scopul călătoriei I. P. S. Sale în Orient a fost:

Pentru a mulțumi bisericilor ortodoxe cari au aprobat ridicarea I. P. S. Sale la rangul de Patriarh și au participat la serbările investiturii.

Pentru a-și da seama de starea de fapt a diferitelor biserici ortodoxe din Orient și pentru a încerca strângerea raporturilor dintre bisericile ortodoxe, în scopul unei conlucrări religioase.

Scopul călătoriei I. P. S. Sale a fost în întregime atins.

Figura impunătoare, cultura și talentul superior a înaltului nostru ierarh, au făcut cea mai frumoasă impresie în toată lumea ortodoxă, iar inițiativa luată de I. P. S. Sa în sensul unei conlucrări a tuturor bisericilor ortodoxe, a prins rădăcini și este unanim aprobată astăzi.

În cuvântările pe cari le-au ținut conducătorii bisericilor vizitate, s'a accentuat, că astăzi biserica ortodoxă română ocupă locul de frunte în ortodoxie, atât prin marele număr de credincioși, cât și prin bunele condițiuni culturale și sociale.

I. P. S. Sa Patriarhul Miron, a arătat pretutindeni în cuvântările rostite, necesitatea absolută pentru bisericile ortodoxe de a strânge rândurile, în scopul unei conlucrări în ceea ce privește chestiunile bisericesti, rămânând fiecărei biserici să se conducă cum va crede în chestiunile de ordin intern.

I. P. S. Sa a concretizat această idee, propunând crearea unui Sinod pe lângă Patriarhia din Constantinopol, din care să facă parte reprezentanți ai tuturor bisericilor ortodoxe. Deasemenea a propus I. P. S. S. Patriarhului Vasile din Constantinopol, să ridice schisma bisericii bulgare, pentruca și această biserică să-și aibă rolul ei în uniunea ortodoxă, care se va crea. Propunerea a fost primită principlal.

Pentru a putea realiza ideea Uniunii bisericilor ortodoxe, I. P. S. Sa Patriarhul Miron este hotărât, să întreprindă o călătorie și în statele vecine nouă: Polonia, Bulgaria și Regatul Sârbo-Croato-Sloven.

Dintre toate bisericile vizitate de I. P. S. Sa Patriarhul Miron, aceea care trece printr'o criză mai mare, atât din punct de vedere moral cât și material, este desigur biserica din Constantinopol, care este persecutată și supusă tuturor umilințelor de către guvernul turcesc.

Tocmai pentru a întări Patriarhatul din Constantinopol, I. P. S. Sa Patriarhul Miron a propus crearea Sinodului tuturor bisericilor ortodoxe în acest oraș.

Biserica grecească trece și ea printr'o criză destul de mare, în urma revoluției, clericii fiind considerați partizani ai vechiului regim. Guvernul republican a confiscat averile bisericeii.

Guvernul grec și președintele republicii au făcut însă I. P. S. Sale Patriarhului nostru o primire triumfală; iar ministerul de externe s'a exprimat în termenii cei mai elogiași despre puternica personalitate a I. P. S. Sale.

La Alexandria biserica ortodoxă, sub conducerea înțeleaptă și energică a I. P. S. Sale Patriarhului Meletie Metaxaki, a căpătat un puternic imbold la lucru și a ajuns în scurt timp una din cele mai înfloritoare din lume.

La Ierusalim-i s'a făcut înaltului reprezentant al bisericii noastre, atât de patriarhul ortodox Damianos, cât și de reprezentanții celorlalte culte, și mai ales de către autoritățile engleze, o primire cu adevărat regească.

Lume imensă așteaptă în gară, în frunte cu d. Keit Noch, guvernatorul englez al Ierusalimului și I. P. S. S. Meletios, arhiepiscop și vicar al Patriarhiei, înconjurat de clerul mitropoliei creștinismului. Dela gară s'a format un impozant cortegiu de peste 100 automobile, mergând toate la pas în mijlocul populațiunii spre Sfânta Cetate, unde s'au dat toți jos, îndreptându-se spre sfântul Mormânt, pe un parcurs păzit de guarzi în haine de fir de aur și argint. În fața Sfântului Mormânt, I. P. S. S. a fost îmbrăcat într'o superbă mantie de aur și condus în biserica Sfântului Mormânt, unde aștepta I. P. S. S. Patriarhul Damianos al Ierusalimului, care a îmbrățișat pe Patriarhul nostru, rostindu-i „Bine ați venit șef al bisericii ortodoxe române“.

S'au pus la dispoziția I. P. S. Sale toate mijloacele pentru a putea vizita locurile sfinte: biserica Sf. Mormânt, Betleemul, Muntele Sionului, Iordanul, Nazaretul și Lacul Tiberiadei. S'au parcurs astfel Iudea, Samaria și Galilea.

Biserica ortodoxă din Palestina, deși foarte bogată, se găsește într'o mare criză financiară din cauza relei administrațiuni a averilor. Autoritățile engleze s'au văzut nevoite să intervină pentru a pune ordine în afaceri.

Dar, această biserică trece printr'o și mai accentuată criză morală, pentru că a rămas cu organizația ei anahronică în urma vremurilor.

I. P. S. Sa Patriarhul Miron a atras binevoitor atențiunea reprezentanților acestei biserici, să caute apropiere de înmasa arabilor creștini, cari sunt din ce în ce mai mult câștigați de propaganda catolică, bine organizată de franciscani

I. P. S. Sa Patriarhul Miron și-a exprimat dorința să se creeze la Ierusalim și o mănăstire românească.

În câmpia Ezdronului din Galileea, câmpie foarte fertilă, sunt două colonii de evrei emigrați din România. Organizațiunile zioniste au insistat pe lângă I. P. P. Sa să le viziteze și a fost primit cu mult entuziasm de populație în frunte cu rabinii.

În cuvântările rostite -- toate într'o perfectă limbă românească -- evreii din Palestina și-au manifestat sentimentele de dragoste față de România.

I. P. S. Sa Patriarhul se găsește după această lungă și rodnică în rezultate călătorie, în perfectă stare de sănătate și în cele mai bune dispozițiuni.

TINERETUL ROMÂN LA CARIERA DE INDUSTRIE ȘI COMERȚ.

În satele noastre sunt mulți copii cari, după absolvă clasele obligate a școlii primare, în urma sărăciei părinților, se angajează ca lucrători sau ca servitori. Acești băieți nici când nu-și pot întemeia o existență care să le asigure viitorul, ci trăesc în sărăcie și mizerie până se prăpădește familia întreagă.

Românii dela sate în stare materială bună, după absolvirea școlii primare, duc copiii lor la orașe la școli secundare, ca să facă din ei funcționari. Dar dintre acești băieți, numai puțini absolvă cu succesul recerut școlile secundare, spre a putea trece la școlile superioare, ca să devină din ei oameni cu calificăție superioară și astfel să poată ocupa poziții de valoare în viața practică. Cei mai mulți din acești băieți din școlile secundare rămân fără carte, se aplică ca funcționari mici și duc o viață săracă, sunt totdeauna în mizerie și sărăcie și așa se înmulțește un proletariat semiintelligent.

Atât aceștia, precum și cei săraci ieșiți din școala primară, numai așa își pot crea un viitor sigur și independent, dacă imediat trec din școală la cariera meseriilor și a negustoriilor, ca de mici să învețe una din aceste profesii. Devenind apoi sodali și după împrejurări și câștig, își pot începe meseriile lor. Prin calitățile lor naturale, diligența, capabilitate și onestitate pot să ajungă

oameni de valoare cu un viitor sigur, pot creea familii și pot griji de viitorul copiilor lor.

În orașul Timișoara sunt 4 (patru) cămine de elevi industriali și comerciali. Elevii din cămine sunt plasați la negustorii și meserii, seară umblă obligativ la școlile orașului, până când devin sodali. În cămine primesc întreaga întreținere, stau sub controlă atât morală cât și igienică, sunt disciplinați, deci din partea cea mai mare a acestor băieți ies oameni de ordine, folositori societății și neamului.

Atragem atențiunea părinților, ca acum la sfârșitul anului școlar să aducă copiii lor la Timișoara în căminele orașului, unde vor fi așezați și de unde vor fi plasați la diferite meserii și negustorii, căci așa pot griji mai bine de viitorul copiilor lor, având acum să îngrijească numai de îmbrăcăminte. Informațiuni și deslușiri de dl Nicolae Nicoreșcu, directorul Căminului Nr. 4 din suburbiul „Principele Carol“ (Iosefin), strada Gheorghie Pop de Băsești Nr. 22.

Timișoara, la 4 Iunie 1927.

Dir. Căm. de ucenici Nr. 4.

Personale. P. S. S. Episcopul diecezan Iosif a plecat ieri, Sâmbătă, la Baile Buziaș, unde va petrece timp de 6 săptămâni.

P. S. Sa Arhiepiscopul Filaret pleacă astăzi la București, unde va lua parte la ședințele Sfântului Sinod.

Consiliul eparhial s'a întrunit în ședință comună (plenară) în ziua de 10 Maiu a. c., sub prezidiul P. S. S. Episcopului diecezan Iosif.

Înainte de a se intra în ordinea de zi P. S. Sa a parentat cu cuvinte elogioase și adânc simțite trecerea la cele vecinice a protopresbiterului Ioan Pepa al Mehadiei, iar membrii Consiliului au depus jurământul reglementar. S'au promulgat apoi concluzele Adunării eparhiale și s'a ales secretar consistorial (director al cancelăriei) dl Dimitrie Sgăverdia, controlorul consistorial de până acuma. În postul de administrator protopresbiterial în tractul vacant al Mehadiei a fost numit pâr. Mihail Costescu, paroh în Eșelnița.

Examenle de fine de an la Institutul teologic s'au început în 15 Iunie crt., sub prezidiul P. S. Sa Arhiepiscopului Filaret Musta.

Incheierea anului școlar se va face astăzi în 19 Iunie.

Orariul de vară în cancelăriile Consiliului eparhial. Incepând cu 15 Iunie și până la 1 Septembrie a. c., orele de birou în cancelăriile consiliului eparhial sunt dela orele 8 a. m. până la ora 2 p. m.

Premiile naționale pentru literatură. Comisia pentru decernarea premiilor naționale de literatură s'a întrunit în 4 Iunie la Ministerul artelor. Au luat parte la ședință d-nii: V. Goldiș, O. Goga și premiații din anii precedenți. În urma discuțiilor care au urmat, cele două premii naționale — à 100 mii lei fiecare — au fost acordate d-ilor: I. Agârbiceanu (proză), și Cincinat Pavelescu (poezie).

Al doilea sbor peste Atlantic. Aviatorul american Chamberlain și însoțitorul său Levine au traversat Atlanticul, și trecând d'asupra Irlandei și Angliei au aterizat lângă Berlin, după sbor de 43 de ore, în 6 Iunie 1927. Noul învingător al aerului, în general aviația americană, primesc zilnic telegrame de admirație și felicitare din toate părțile lumii.

Mișcare antialcoolistă. În sânul societății acad. teol. „Academia ortodoxă“ din Cernăuți, la inițiativa profesorului Dr. N. Cotos, decanul facultății de teologie, a luat ființă o secție pentru „absistență totală de alcool“, în scop de a combate alcoolismul prin toate mijloacele permise de stat și de sf. biserică. La deschiderea solemnă a secției, în ziua de 13 Mai a. c., s'au rostit cuvinte de aprobare și încurajare pentru începerea propagandei anticooliste din partea studențimii. O cât mai întinsă organizare studențească de propagandă ar contribui negreșit la renașterea și propășirea poporului nostru.

Comuniști striviți de o lespede într'o biserică transformată în muzeu. După știri primite din Varșovia, în fosta catedrală Sf. Isac, din Leningrad, transformată de autoritățile sovietice în muzeu, în timpul vizitărei muzeului de un grup de turiști comuniști, 6 persoane dintre vizitatori au fost omorâte și alte 4 grav rănite, de două lespezi de marmoră, ce s'au deslipit dintr'un perete.

Cursuri de vară. Cursurile universității populare „N. Iorga“ din Valenii-de-munte, anul acesta se țin dela 15 Iulie până la 15 August. Vor fi cursuri speciale de limba română pentru minorități. Cei lipsiți de mijloace vor avea cantină și cămin. Inscrierile se fac la sediul Ligii Culturale, strada Banul Mărăcine 1, de unde se pot lua orce relațiuni.

Mulțumită publică. Doamna Ana V. Vișorean, cu fca ei Constanța, ginerele ei Constatin T. Georgescu, judecător-consilier de curte la Tribunalul Mehedinți, cu fca lor Ana Zoe, toți din Turnu-Severin, au donat pe seama sfintei noastre biserici dela „Izvor“ un bapstiteriu (vas de botez) de aramă.

În acest vas de botez să va putea săvârși taina sfântului botez, amăsurat prescrișelor canonice; — va servi de mormânt pentru înmormântarea omului vechiu și tot odată baie de a două naștere, a învierii Duhului Sfânt, din care apare omul cel nou duhovnicesc.

Tot pe seama s. noastre biserici, a mai dăruit și Dl Dănila Ilișescu, revizorul școlar din Oravița, întru pomenirea morților și sănătatea familiei sale, 200 lei.

Primească toți și pe această cale mulțumita noastră. Sfânta biserică dela „Izvor“, în 11 Iunie 1927.

Ieromonah *Macarie Gușcă*, preot misionar.

Pesimist dar vrea să trăiască. Dela Budha până la Schopenhauer toți pesimiștii au privit viața ca un chin de care trebuie să scapi. Despre Schopenhauer se spune că se temea, însă, de o moarte grozav. Fuge din Neapole din cauză că acolo era o epidemie de vărsat, fuge din Berlin din cauza holerei, fuge din Verona pentru că auzise că acolo se fumează un tutun otrăvitor. Dormea cu pistolul sub pernă pentru a nu fi atacat de cineva în timpul nopții. Locuia la primul etaj pentru ca să poată scăpa în caz de incediu. Nu se bărbiera niciodată cu briciul bărbierului. Imputându-i-se lui Schopenhauer aceste inconsecvențe față de sistemul său, el a răspuns că tocmai aceste inconsecvențe dovedesc adevărul sistemului. Natura, zice el, jucându-se cu suferințele noastre ne-a pus în inimi setea de viață spre a ne împedica să ieșim prea repede din iadul în care ne-a aruncat. Ea face ca o pisică cu șoarecele pe care l-a prins.

BIBLIOGRAFIE

Const. Cehan Racoviță: Pe pridvorul casei bătrânești. (Biblioteca „Semănătorul“ Nr. 142--143 Prețul 10 Lei. Editura tipografiei și librăriei diecezane Arad.

Di Const. Cehan-Racoviță, vechi gazetar moldovean, care a umblat mult și prin Ardeal, adună în acest volum câteva schițe și povestiri, scrise în rarele ceasuri de răgaz pe cari i-le-a lăsat, sgârcita gazetărie.

Se simte în ele, aproape la fiecare pagină, gazetarul grăbit, mișcat de griji, prigonit de vreme. Uneori condeiul urmează, uitător, desfășurarea povestirii în închegări remarcabile.

* * *

Noua Călăuză pentru cunoașterea și combaterea sectelor religioase de Dr. Grigorie Gh. Comșa, Episcopul Aradului, 180 pagini. Tipografia diecezană din Arad, Prețul Lei 40.

Fiind „Călăuza cunoașterii și combaterii sectelor“ complet epuizată, Prea Sf. Sa Păr. Episcop al Aradului s'a îngrijit prin ediția nouă a valoroasei sale lucrări, ca preoțimea noastră și toți ceice trebuie să se intereseze de mișcarea sectară, să nu rămână lipsiți de îndrumările specialiste. Ediția nouă este mult îmbogățită față de cea dintâi, cuprinzând tot ceea ce este esențial în materie de secte.

Avem capitolele nouă: 1. Înțelesul cuvintelor „erezie“ și „sectă“, 2. Sectele și serviciul militar, 3. Situația de drept a sectelor din România, 4. Lipovenii și 5. Spiritiștii. Capitolele acestea sunt de mare însemnătate. Astfel cel care tratează despre secte și serviciul militar, dovedește cu fapte precise marele pericol ce rezultă pentru organizația noastră de Stat în urma răspândirii sectelor. În capitolul despre situația de drept a sectelor din România se pun la punct raporturile juridice ale sectelor față cu Statul și cultele recunoscute de Stat. Ni se dă și o bibliografie bogată de broșurele scrise contra sectelor în limba românească precum și în cap. X o culegere amănunțită, după chestiuni, a locurilor din Sf. Scriptură, cu ajutorul cărora se pot combate cu ușurință diferitele învățături greșite ale sectarilor.

Data fiind competența recunoscută a autorului în materie de secte, este de prisos să recomandăm în special lucrarea aceasta excelentă. Se poate comanda la Librăria diecezană din Arad.

CONCURSE.

În baza decisului Ven. Consiliu eparhial din 26 Martie 1927 Nr. 663 B. ex. 1927, se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune, pe lângă preotul Corneliu Biro, în parohia de clasa II-a din Herendești, protopresbiteratul Lugojului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Jumătate din sesiune parohială.
2. Jumătate din stola uzitată.
3. Birul uzitat.

De locuință se va îngriji alesul capelan.

Dările le va solvi capelanul în proporția venitelor.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs adresate consiliului parohial din Herendești, Prea On. Oficiu protopresb. din Lugoj, având a se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică, cu prealabila încunoștințare a protopresb. tractual, spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar nici decum în ziua alegerii.

Herendești, la 15 Maiu 1927.

Petru Lădariu

preș. adhoc al cons. parohial

Dim. Boldureanu

notarul cons. parohial

În conțelegere cu mine:

Dr. George Popoviciu

protopresbiter

2—3

TOTI cari iubiți literatura

cereți un număr de probă
din revista literară

„COSINZEANA“

care apare cu colaborarea
celor mai de seamă scriitori.

Adresa: CLUJ, Piața Cuza Vodă 16

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, parăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și

○   cultul bisericii noastre dreptmăritoare.   ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICĂ** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucata.

PROPRIETATEA CONSILIULUI EPARHIEI ORTODOXE ROMANE A CARANSEBESULUI

Hotel cu bun renume

aproape de centru.

Apa duct, lumină

electrică, serviciu

prompt, prețuri

moderate

VILA

„DOBOȘAN“

DIN BĂILE ERCULANE

Regiune romantică

de o frumusețe rară.

Vila stă oaspeților

la dispoziție începând

cu 1 Mai și până

la 31 Octomvrie.

**INFORMAȚIUNI LA: ADMINISTRAȚIA
„VILEI DOBOȘAN“, BĂILE ERCULANE**